

Kaj Hansen (DKP):

Allerførst skal jeg gøre opmærksom på de synspunkter, mit partis ordfører, fru Hanne Reintoft, fremførte, da lovforslaget var til første behandling den 31. marts. Der er ikke ændret ret meget, ej heller i lovforslaget, der påvirker vor stilling, og det, der blev fremført, har stadig aktuel gyldighed.

Dernæst vil jeg gerne præcisere nogle ting af mere principiel karakter, idet jeg i øvrigt mener, at der er mange spørgsmål, som ikke kan besvares her i dag, men som det bliver nødvendigt at stille i udvalget, dels til klarlægning af de enkelte paragraffer, dels i et ønske om at få nogle af dem ændret.

Blandt de forslag til ændringer, der her foreligger, vil jeg gerne begynde dér, hvor retsmaskineriet og politiet sætter først ind, nemlig med anholdelsen. Det står ganske klart i lovforslaget, at en anholdt inden 24 timer skal fremstilles for en dommer, såfremt han ikke inden da er løsladt. Det er min opfattelse, at der i adskillige tilfælde finder misbrug sted fra politiets side, forstået på den måde, at en anholdt sættes ind natten over, hvorefter politiet løslader vedkommende, som så ikke bliver stillet for en dommer, ikke bliver tiltalt og ikke får noget bødeforelæg. I mange af disse tilfælde havde der absolut ikke været nogen grund for politiet til at tilbageholde en person. Den paragraf kunne godt trænge til at strammes op, ligesom det er nødvendigt over for politiet at indskærpe, at man ophører med en sådan praksis.

At en anholdt skal fratages genstande, der kan benyttes til vold, samt penge, kan være rigtigt nok. Men hvad dækker ordene »det samme gælder genstande, som kan tjene til sagens oplysning«? Hvad er det? Er det personlige papirer, er det lommebogen med adresser, eller er det breve, som den anholdte har på sig? Hvis det er tilfældet, så vil jeg betegne det som overgreb, når der ikke foreligger en retskendelse.

Der er øjensynlig meget divergerende meninger om, i hvor stor udstrækning der varetægtsfængsles her i landet, også set i forhold til f. eks. andre nordiske lande, men det får vi jo nok endeligt opklaret i udvalget. Det er fortsat mit partis opfattelse, at mange varetægtsfængslinger er unødvendige og kan undgås. Det er ligeledes min opfattelse, at anholdte og sigtede i for ringe grad sættes ind i, hvilke rettigheder

en anholdt og en sigtet har. Mennesker i den situation har i allerhøjeste grad brug for at vide, at de har ret til at sætte sig i forbindelse med omverdenen, ret til at nægte at udtale sig, ret til at få en sagfører osv. Det er min opfattelse, at det ikke sker tilstrækkelig fyldt i mange tilfælde.

I § 752 er der en sætning, jeg er glad for. Der står i stk. 3: »Løfter, urigtige foregivender eller trusler må ikke anvendes.« Det skal overholdes, når politiet forhører en sigtet. Det er ikke noget egentligt nyt, men jeg ved, at der ofte er syndet groft fra politiets side ikke mindst med det at afgive løfter, og det vil være ønskeligt, at overholdelsen af denne forskrift indskærpes meget stærkt over for politiet.

At forsvareren skal have politiets samtykke til at give materiale til sigtede, finder jeg forkasteligt. Det nytter ikke, at man trøster sig med, at det kun sker i sjældne tilfælde, og det er da også en paragraf, som advokatrådet ønsker ophævet.

Endelig skal jeg til sidst omtale de paragraffer, der drejer sig om, at en advokat ikke må virke som forsvarer, og hvorom man fra justitsministeriet selv siger, det er en alvorlig sag. Jeg vil indrømme, at der er sket en lille blødgøring af disse paragraffer, siden lovforslaget var til behandling i marts måned, men nu er det statens sikkerhed, det drejer sig om.

Men hvad er statens sikkerhed? Det er ganske nødvendigt, at vi får det defineret. Har store Vietnamdemonstrationer noget med statens sikkerhed at gøre? Har store politiske demonstrationer imod atomkraftværker, hvor politi og militær sættes ind, noget med statens sikkerhed at gøre? Hvad er det for et begreb, statens sikkerhed? Det bliver justitsministeren nødt til at være behjælpelig med at få defineret yderligere i udvalget. Vi mener, det er en paragraf, som i givne situationer kan misbruges og komme til at rette sig måske helt andre steder hen end dem, justitsministeren i øjeblikket har i tankerne.

Ud fra disse betragtninger vil vi ikke udelukke, at der er forbedringer i disse forslag til ændringer. Vi finder også, der er uheldige ting, men vi vil medvirke til at få det bedst mulige resultat.

Litten Hansen (VS):

Vi må konstatere, at de ændringer, som justitsministeren har foretaget i det foreliggende